

Het enten op Pereskioopsis

Een van de grote voordelen van het gebruik van Pereskioopsis boven entstammen zoals Echinopsis, Hylocereus en dergelijke, is dat men door de snelle groei en het gemakkelijk stekken in een korte tijd een grote hoeveelheid entstammen kan kweken.

Een ander voordeel is de snelle groei van de kleine zaailingen. In 3 maanden ontwikkelen zij zich tot een zodanige grootte dat zij op een blijvende onderstam overgeënt kunnen worden. Deze snelle groei komt vooral duidelijk naar voren bij soorten die op eigen wortel zeer langzaam vooruit komen. Wanneer men bij het overenten een flink stuk van de ent op de Pereskioopsis laat staan, gaat deze dikwijls spruiten vormen. Op deze manier kan men van zeldzame soorten een snelle vermeerdering krijgen.

Het enten op Pereskioopsis gaat heel simpel. Wanneer de onderstam een lengte van 8 tot 12 cm bereikt heeft, snijdt men de top van 3 tot 5 cm horizontaal er af met een ongebruikt scheermesje. Voor het eerste gebruik van het mesje dient deze onder de hete kraan gehouden te worden om het paraffinelaagje dat er op zit er af te spoelen. Vervolgens wordt er nog een dun schijfje afgesneden; dat schijfje wordt onmiddellijk teruggelegd om uitdroging en oxydatie van het celsap aan het entvlak te voorkomen. Daarna neemt men een zaailing en legt deze met de wortels naar zich toe op het werkblad, een vinger op de wortels om wegschuiven te voorkomen, en met een snijdende beweging (dus niet drukken!) wordt de zaailing van de wortels gescheiden. De zaailing zal op het scheermesje blijven liggen en nadat men het dunne schijfje van de entstam gewipt heeft, kan de zaailing zo van het mesje op de entstam geschoven worden. Het verdient de voorkeur als de doorsnede van de onderstam en van de zaailing van gelijke grootte zijn.

Om de zaailing enigszins aan te drukken maakt men gebruik van een glasstrookje van bijvoorbeeld 20 cm lang en zo'n 2 cm breed. Het glasstrookje laat men met het ene uiteinde voorzichtig op de zaailing zakken en met de andere kant op een omgekeerd stapeltjes potjes dat men een zodanige hoogte geeft dat het glasplaatje horizontaal komt te liggen. Om te voorkomen dat het glasplaatje gaat kantelen en de zaailing van de entstam valt, kan men een lucifer over het bovenste potje leggen en daarop het glas. De druk op de zaailing kan men verhogen of verlagen door het steunpunt van het glasplaatje respectievelijk verder af of dichterbij de entstam te leggen (balanswerking).

De druk hoeft in de meeste gevallen maar minimaal te zijn, althans bij zaailingen. Bij het enten van kleine spruiten moet de druk groter en langduriger zijn. Om de druk te vergroten kan je ook nog iets, bijvoorbeeld een ijzeren moer of iets dergelijks boven de spruit op het glasstrookje leggen.

Na een paar uur of desnoods een nacht kan het glasstrookje verwijderd worden. De geënte planten moeten de eerste dagen tegen felle zon beschermd worden. Na 10 tot 14 dagen begint de zaailing te groeien. Dan krijgt ook de onderstam in de bladoksels nieuwe scheuten. Om de groei van de zaailing niet te belemmeren moeten deze "diefjes" bij een bepaalde grootte (niet te klein) verwijderd worden.

Veel liefhebbers hebben heel veel moeilijkheden met het overwinteren van de Pereskioopsis onderstammen, al of niet met daarop geënte zaailingen. Pereskioopsis verlangt in de winter een temperatuur van 13-15 °C bij een gelijkmatige vochtigheid, zowel van de grond als van de lucht. Houdt men een lagere nachttemperatuur aan zoals de meeste liefhebbers gewend zijn, dan verliest de Pereskioopsis onherroepelijk vrijwel alle bladeren. Ze gaan niet dood, maar in het voorjaar duurt het dan veel langer voor men weer bruikbare onderstammen heeft. Men kan dit vermijden door de onderstammen te plaatsen in zo'n kamerkasje met ventilatiesleuven dat je tegenwoordig overal voor minder dan 10 gulden kan kopen. Zijn de onderstammen te lang voor zo'n kasje dan kan men van wat latjes een geraamte maken en dat bespannen met plastic en dit over de onderstammen plaatsen. Het handigst gaat dat als men de onderstammen in een plantkistje in een laag grond inbedt en de kap laat aansluiten op de binnenrand van het kistje. Deze werkwijze is vooral bedoeld voor jonge Pereskioopsis plantjes die men in het najaar heeft beworteld voor gebruik in het volgende voorjaar. Men kan zo'n kistje met kap en al heel goed binnenshuis plaatsen in een kamer waar de temperatuur zo ongeveer tussen de 12 en 15 °C schommelt, dan behoudt de Pereskioopsis haar blad. Nog een belangrijke zaak is de watergift, zij houdt van veel water. In de zomer moet men bijna elke dag gieten, in de winter de grond vochtig houden door eens in de paar weken iets te gieten.

Probeer u het eens op de boven beschreven wijze en u zult versteld staan van de resultaten.